

TEDENSKA SLIKE

Štev. 23.

V Ljubljani, v sredo 6. junija 1917.

Leto IV.

Nova angleško-francoska ofenziva v Macedoniji, podpirana tudi od srbskih čet in grških oddelkov Venizelistov se je začela 8. maja t. l. proti Bolgarom.

Gost.

(Bolgarski spisal Elin-Pelin. Preložil Vinko.)

Meglina in temna noč leži na grešni zemlji. Vasica, iznenadena od naglo nastalega jesenskega mraza, je strahoma umolknila v megli in temi.

„Varuj nas hudega in vsake nesreče, Bog milostljivi!“ je končala svojo molitev Kirilova, se prekrižala, skrbno pogledala na speče otroke ter legla.

V temni sobi je z velikimi sencami na predmetih igrala slaba luč mižave svetilke, ki je trepetala pred sliko Matere božje v pochrnelem ikonostasu.

Zunaj je divjal vlažen veter, piskal v vejah stare hruške ter s šumom metal v okna ovenelo žolto listje. Gnila vaga na vodnjaku je bolno stokala. Železni cerkveni

„Ali me ne poznaš?... Ta je pa lepa!... Saj sem jaz, Velin!“ je odgovoril glas.

Teta Kirilova se ni mogla takoj spomniti, kdo je ta Velin in ni odprla. A zunaj je glas pojasnjeval:

„Velin... pozabila si name... saj sem vendar tvojega brata sin... Gerov...“

„Oj, oj! Tetin sin, odpusti... nisem te spoznala. Velinčo, ti si torej, tetin sin, ti si?... Moj Bog! Mi pa smo te imeli za izgubljenega... Bog s teboj, Bog s teboj!“ je govorila Kirilova in od veselja jokala, ko je odpirala vrata.

Noter je stopil visok, močan človek, prašen in raztrgan od nog do glave, pochrnelega postopaškega lica, rusega in surovega. Sklonil se je in Kirilovo stresel za roko. Ta pa ga je gledala vesela, vsa v solzah in se ga ni mogla nagledati.

Tam sem se oženil, postal svoj gospodar, tam živim...“

„Ei, daj Bog, da bi bilo tako,“ je rekla dobrodušna Kirilova in ga poslušala.

„Življenje je že tako, teta... Ako se trudiš in delaš, se ti bo dobro godilo... živel boš, ali pa trpel... Ako hočeš živeti kakor človek, častito in pošteno — delaj, to je prvo...“

„To je prvo, Velin!“

„Častito in pošteno... da te bodo ljudje veseli in te spoštovali in da se jih ne boš bal. Ako si človek ustvari stališče... veš... Denar, to je vse... Človeka dela razumnega... svet vlada... To sem vedel že od mladih nog, teta... In sklenil sem, da postanem bogat... In hvala Bogu!...“

(Konec prih.)

Oče in mati našega cesarja Karla: Nadvojvodinja Marija Jožefa, nadvojvoda Oton, ki je pred leti umrl. Obe sliki kažeta cesarjeve starše v mlajši dobi.

klepec, razmajan od vihre, je včasih s pogrebnim glasom tiho zaškripal v molčečo noč.

Kirilova je poslušala enakomerno dihanje otrok in že pričela dremati. A nenkrat se je vzbudila. Zdelo se ji je, da je nekdo potrkal na vrata. Dvignila se je in poslušala. Druzega ni bilo slišati kot besno in žalostno pesem vetra in šumot suhega listja. Preteklo je nekaj minut. Trikratno razločno trkanje na vrata je dvignilo Kirilovo.

„Moj Bog!“ je pomislila. „Pa se vendar ni vrnil Kiril... tako pozno!“

S svečo je šla v vežo in vprašala:

„Kdo je?“

„Jaz sem, teta Kirilova... nenaden gost je prišel.“ se je odzval tuj glas.

„Kdo pa si?“ je vprašala Kirilova prijazno, da bi ne razžalila gosta, ki ga ni poznala po glasu.

„Kje pa si vendar bil, Velin? Kar pobegnil si, še oglasil se nisi! Toliko let! Stric je popraševal po tebi, venomer popraševal... Hud je že bil, da sem mu toliko prigovarjala... Ostali ste sirote, Velin, potem ste se pa razkropili... Tožilo se mi je po vas!... Spominjam se te, ko si bil še majhen, a ti...“

„Moja zgodba je dolga in široka, teta!“ je z roko zamahnil Velin. „Minila so leta... dolga leta... Odrasli smo... potikali smo se po svetu!...“

„Kje si bil, Velin? Kod si hodil?... Kaj si delal?“

„Od mladih nog sem se lotil trgovine, naučil sem se je in zdaj trgujem,“ je rekel Velin in skrival noge pod stolom, da bi se ne videli raztrgani čevlji. „Delam v Plovdivu, kakor si slišala... Imam trgovino...“

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.

(Dalje.)

„Zaradi Violete ne. Prava sreča je, da sta se končno razgovorila. Ali si že videla kdaj kaj bolj zaljubljenega? Nikoli bi ne bil mislil, da zna Violeta tako zaljubljeno gledati.“

„Ali ni tebe nikdar tako pogledala?“ je vprašala Mona poredno. „Mislim v prejšnjih časih, preden...“

„Preden sem postal žrtev tvoje privlačne sile? Ne, glede tega je lahko Jack popolnoma miren... Ampak ne pomaga nič, moram proč. Dolgo vožnjo imam še pred seboj, in hiteti moram, da ne zamudim. Približno ob dveh ponoči bom zopet nazaj.“

200 letnica rojstva cesarice Marije Terezije, ki je bila omožena s princem Francom lotarińskim, kasnejšim nemškim cesarjem. Marija Terezija in njen soprog sta ustanovila še danes vladajočo cesarsko rodbino habsburško-lotarińsko. Sredi slike stoji poznejši cesar Jožef II., na desni ob robu slike njegov brat, poznejši cesar Leopold II. Na desni strani Jožefa je Marija Antonija, kasneje kraljica francoska, soproga Ludovika XVI., ki je bila s krajem vred obglavljena.

„Šele ob dveh?“ je vzkliknila Mona nesrečna.

„Teško, da me prej izpuste. Vsekakor se vrnem, kolikor hitro mogoče... In potem to še dolgo ni tako hudo kakor če bi izostal ves teden,“ jo je tolažil Geoffrey.

„Ves teden?! Dotlej bi bila že davno mrtva.“

„A sedaj ne posedaj tukaj, dragica, in ne povešaj glave. Ko odidem, pojdeš doli k dekletom in se zabavaš ž njimi.“

„Zabavam naj se!“ je ugovarjala očitajoče. Niti veselega trenutka ne bom imela, dokler se ne vrneš.“

„Jaz tudi ne...“

Nič drugega ne bom delala, kakor gle-

dala na uro in ponoči poslušala, kdaj zaslišim udarec kopita tvojega konja.“

„Teга ne smeš storiti, Mona. Jako bi me žalostilo, če bi ostajala zaradi mene pokonci. Ne stori tega, ljubica, drugače boš jutri bleđa in utrujena.“

„Ampak bila bi bolj mirna. Saj če pojdem v posteljo, tako ne bom mogla

spati. Razun tega pa ne bom sama, če mi postanejo nočne ure predolge.“

„Ne sama? Kako to?“ je vprašal Geoffrey zategnjeno.

„Saj bo vendar, on' pri meni . . . ampak tiho, to je tajnost!“ je dejala in položila prst na usta.

„On? Kdo?“ je vprašal mož nekoliko nestrpno.

„Moj stari ljubimec,“ je odgovorila Mona še vedno skrivnostno ter z nežnim nasmehom.

„Ali koga pa misliš, Mona?“ je vprašal Geoffrey začuden.

„Seveda Zevsa. Ali si nisi mogel tega misliti? Koga bi sicer mislila?“

„Tega res ne vem; ali tako čudno se izražaš . . . Da, gotovo ti bo Zevs najboljši družabnik.“

„Juno pride vsekakor tudi ž njim,“ je nadaljevala Mona. „Ampak ne govori o tem. Ako bi zvedela lady Rodneyeva, bi mi ne dovolila. Toda Jankins, stari upravitelj, mi

„Da, naj bo,“ je dejala Mona po daljšem preudarjanju.

„Ne ob tem dnevnem času se ne peljem z Mozarinom, če mi daš tudi milijon,“ je izjavil Geoffrey brezsrčno. „A sedaj zbogom zadnjikrat, ti ljubi mali norček!“ Nežno jo je poljubil, stekel po stopnicah navzdol, stopil v voz in se odpeljal z divjim Black Blossom.

Mona je gledala skozi okno za njim, dokler ga je bilo kaj videti, potem je sedla in jokala. Nakrat se je spomnila njegove želje, da ne sme povešati glave ter naj gre k dekletom. Umila si je oči in šla preko mramornatih stopnic v sobo, kjer je bila v tem času navadno zbrana vsa rodbina.

* * *

Vrata v vežo so bila široko odprta in Mona je slišala glasno govorico. Prišedša bližje je mogla razločiti tudi besede, ki so jej pobelile obraz.

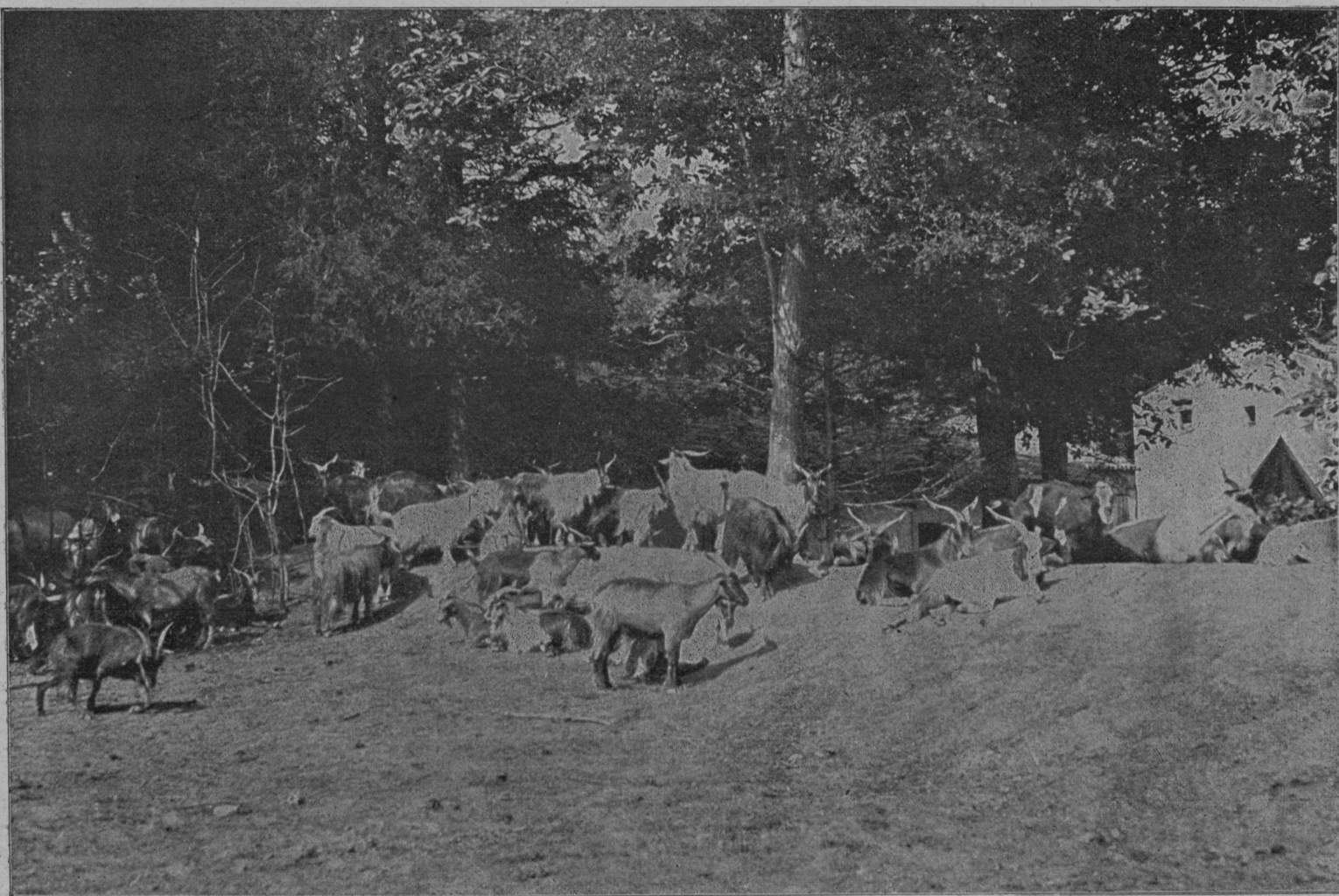
Monina pojava je vplivala kakor strela z jasnega neba, njene besede kakor blisk. Lady Rodneyeva je premenila barvo in je bila vsa zmedena.

„Prosim vas odpuščanja,“ se je ponižala reči; ko bi bila vedela, da prisluškujete pri vratih, bi ne bila rekla tega, kar sem.“

„Prisluškovala nisem pri vratih,“ je odgovorila Mona z dostojanstvom. „Še nikoli v svojem življenju nisem prisluškovala pri vratih. To je dvojna krivica.“

Dve veliki solzi sta zdrknili po Moninih bledih licih. Žalostna se je obrnila ter šla proti vratom. Toda sir Nicholas, ki se je sedaj že otresel velike zbežanosti, je stopil za njo, ovil roko okrog pasu in položil njeno glavo na svoje prsi.

„Ljubi otrok, nikari se ne žalostite,“ je dejal proseče in tolažeče. „Vse je samo nesrečno nesporazumljenje, in prepričan sem, da bo moja mati prva priznala to . . .“

Iz vipavske doline: Čreda koz in kozlov, ki so določeni za hrano našemu vojaštvu.

je obetal, da mi vtihotapi psa v mojo sobo, ne da bi kdo to opazil.“

„Potem si lahko popolnoma mirna,“ je odgovoril Geoffrey. „A sedaj ostani zdrava! Iti moram.“

„Katerega konja pa vzameš?“

„Black Blesa.“

O, Geoffrey, ali mi hočeš srce streti? Saj vendar veš, kako divji je. Vzemi kateregakoli, samo tega ne.“

„No, da boš mirna, pa se peljem s Trnantom.“

„Kaj s to grozno živaljo, ki vedno dviga ušesa in tako belo gleda? Ne, Geoffrey, na noben način se ne smeš ž njim voziti.“

„Tvoja želja mi je ukaz,“ je odgovoril Geoffrey smeje. „Ali smem potem zaupati svoje dragocene kosti Mazarinu? Skoraj petnajst let je star, ima samo eno oko in se niti ne zmeni za bič.“

„In ti psi, ki jih ima vedno za seboj! Cel divjak je. Res, dobro se prilagajo drug k drugim in so vsi enako neznosni. Kako morete zahtevati, naj se veselim snahe, ki ni iz dobre familije in ni imela niti vinarja dote! Prepričana sem, da jej je moral celo balo in poročno obleko kupiti moj sin, ki ga je zvalila v svoje mreže.“

Mona ni hotela več slišati. Bleda, a vnanje mirna je stopila v sobo, tja pred lady Rodneyevo.

„Motite se v enem oziru,“ je dejala počasi. „Morda sem divja, uboga ter nisem iz odlične rodbine, ampak svojo balo sem si kupila sama. Ne rečem to zato, da bi se oproščala, — prav nič bi se namreč ne plašila, sprejeti kaj od Geofreya, toda zdi se mi bolje, da zveste resnico. Imela sem nekaj denarja, sicer malo, a vendar toliko, da sem si mogla kupiti svojo balo in poročno obleko.“

„Žal mi je . . .“ je začela hladno lady Rodneyeva, toda Mona jo je prekinila s kretnjo:

„Ne, ne,“ je rekla in se ponosno vzravnala, „prosim vas, ne recite ničesar. Besede ne morejo izlečiti rane, ki ste mi jo zadali.“ Položila je roko na srce, kakor bi hotela reči, da je tam najhujša rana in se je obrnila zopet k vratom.

Sedaj je vstala Violeta in je stekla k Moni z neko živahnostjo, ki jej sicer ni bila lastna, oprijela se je je ter jo odvedla iz sobe.

Ne da bi rekla besedico, je šla z mlado gospo po stopnicah navzgor v njeno sobo. Tam je skrbno zaprla vrata, posadila Mono v velik, komoden naslanjač in sedla sama poleg nje.

„Poslušajte me Mona,“ je dejala potem s svojim tihim glasom, odkrito hočem govoriti v Vami. Splošno vlada mnenje, da že

odlično rojstvo oplemeni človeka; toda kdor tako misli, se moti. Treba je nekaj več: plemenitost duše, ki jo podeli narava prav tako kmetu kakor baronetu. Te plemenitosti manjka lady Rodneyevi, katere srce in nazivanje sta včasih sirovi. Ali smem popolnoma odkrito govoriti z vami?"

„O, da!“

„Dobro, potem vas prosim, zakrknite svoje srce napram njej, ker vas bo še dostikrat žalila. Vtepla si je namreč v glavo, da je Geoffreyeva ženitev z vami zanjo osebna žalitev. Ne brigajte se za njene neuljudnosti, ignorirajte jih in mislite samo na to, da boste kmalu živeli z Geofreyem na njegovem lastnem domu brez strahu pred ostrimi besedami in neprijaznimi pogledi. Ta misel vam mora biti tolažba v vseh neprijetnostih.“

Moni se je zjasnil mračni obraz. „Da, to je moja tolažba. Na nič drugega ne mislim kot samo na to,“ je rekla sanjavo.

In nikari se več ne pripravajte z lady. Teh par tednov bo kmalu minilo. In kako prijetna vam bo zavest, da niste povzročili

tako osamljeno, ko bi imela prostorček v vašem srcu.“

„Mislim, da ste si pridobili v tem kratkem času več ljubezni, kakor kdorkoli. Vsaj mene ste popolnoma osvojili in, odkrito povedano, imela sem trdno namero, ne smatrati vas . . . A sedaj ležite, takoj vam pošljem rožnato vodo.“

Sklonila se je k njej in jo prvokrat toplo in pristrčno poljubila. Potem je odšla. Naročila je svoji hišni, naj nese gospej Rodneyevi rožnato vodo, nakar se je vrnila k lady Rodneyevi. Sir Nicholas je bil še vedno pri njej. Spuščal se ni s svojo materjo v prepir, toda nagubano čelo in molk sta jasno kazala njegovo nevoljo.

„Seveda ste sedaj vsi proti meni,“ je izpregovorila lady z razburjenim glasom. „Celo vi, Violeta, ste na strani te ženske.“

Rekla je to v nadi, da jej bo gospodična Manserghova oporekala in najde morda v njej vendarle zaveznico. Ali Violeta je molčala, sedla h kaminu ter vzela svoje ročno delo v roke.

tem je sedla k njima, naslonila njuni glavi v svoje naročje ter si skušala z raznimi mislimi preganjati dolgi čas čakanja . . .

Mala ura na kaminu je udarila eno. Zunaj nekje se je oglasil udarec v krepkejšem in globljem tonu. Mona se je zdrnila. Odgrnila je zastor in pogledala skozi okno. Bila je jasna mesečna noč. V Moni se je porodila živa želja, da bi videla skozi okno severne galerije svoje ljubljeno jezero. Hotela se je potem zmuzniti v knjižnico po knjigo, ki jo je čitala dopoldne, nakar bi se vrnila zopet v svojo sobo, ne da bi kdo kaj opazil. Vse je boljše kakor po poglobljati se v tužne misli. Poklicala je psa, ki sta jej tiho sledila po samotnih hodnikih.

Mona je šla na svoj najljubši prostor, h krajnemu oknu severne galerije. Pred njo je bila razgrnjena pravlično krasna slika. Jezero se je lesketalo kakor srebro v svetli mesečini. Lahen veter je dvigal male valove, ki so se lomili ob bregovih. Drevesa, trata in stene so bile pokrite z bliščečim snegom. Mlada gospa ni mogla odtegniti svojega

Zaplenjene laške ročne granate, ki jih uporabljajo zdaj naši proti Lahom.

razkola med materjo in sinom . . . ali me slišite Mona?"

„Da, slišim. Ampak, čemu mi pripovedujete vse to? Ali sem kdaj iskala prepira z . . . Geofreyevo materjo?"

„Ne, nikakor ne. Občudovanja vredno ste se vedli. Tako znati obvladovati samega sebe, mora biti prijetno čustvo. A sedaj si obrišite svoje lepe oči in glejte, da boste še dražestnejša kot sicer,“ je pristavila ljubezljivo.

Mona se jej je nasmehnila, dasi jej je bilo srce še vedno težko.

„Ali imate rožnato vodo?“ je nadaljevala gospodična Manserghova. „Ne? To je dokaz, da so vam solze še neznan gosti. Pošljem vam jo jaz. Saj jo boste uporabljali?"

„Z največjo zahvalo.“ Mona se ni mogla dovolj načuditi Violetni nenadni zgovornosti. Stopila je k njej, položila svojo roko na njeno in jo resno gledala. „Zdi se mi, da bi mi ne bilo tako hudo, ko bi se ne čutila

„O, da,“ je nadaljevala lady Rodneyeva, ko ni dobila odgovora, skoraj z jokajočim glasom, „seveda ravnam napačno, ker tudi ne obožujem te navadne ženske, ki me jezi ves dan s svojim irskim narečjem . . . Res ne morem razumeti,“ je nadaljevala glasneje in obrnjena k Violeti, „kaj najdete vsi na njej! Tudi vi, Violeta me obsojate, kakor vidim.“

„Da, vaše postopanje se mi zdi popolnoma napačno,“ je odgovorila gospodična Manserghova mirno in brez obotavljanja.

To je bilo preveč. Lady Rodneyeva je vstala in odjadrala z užaljenim dostojanstvom iz sobe.

XXII.

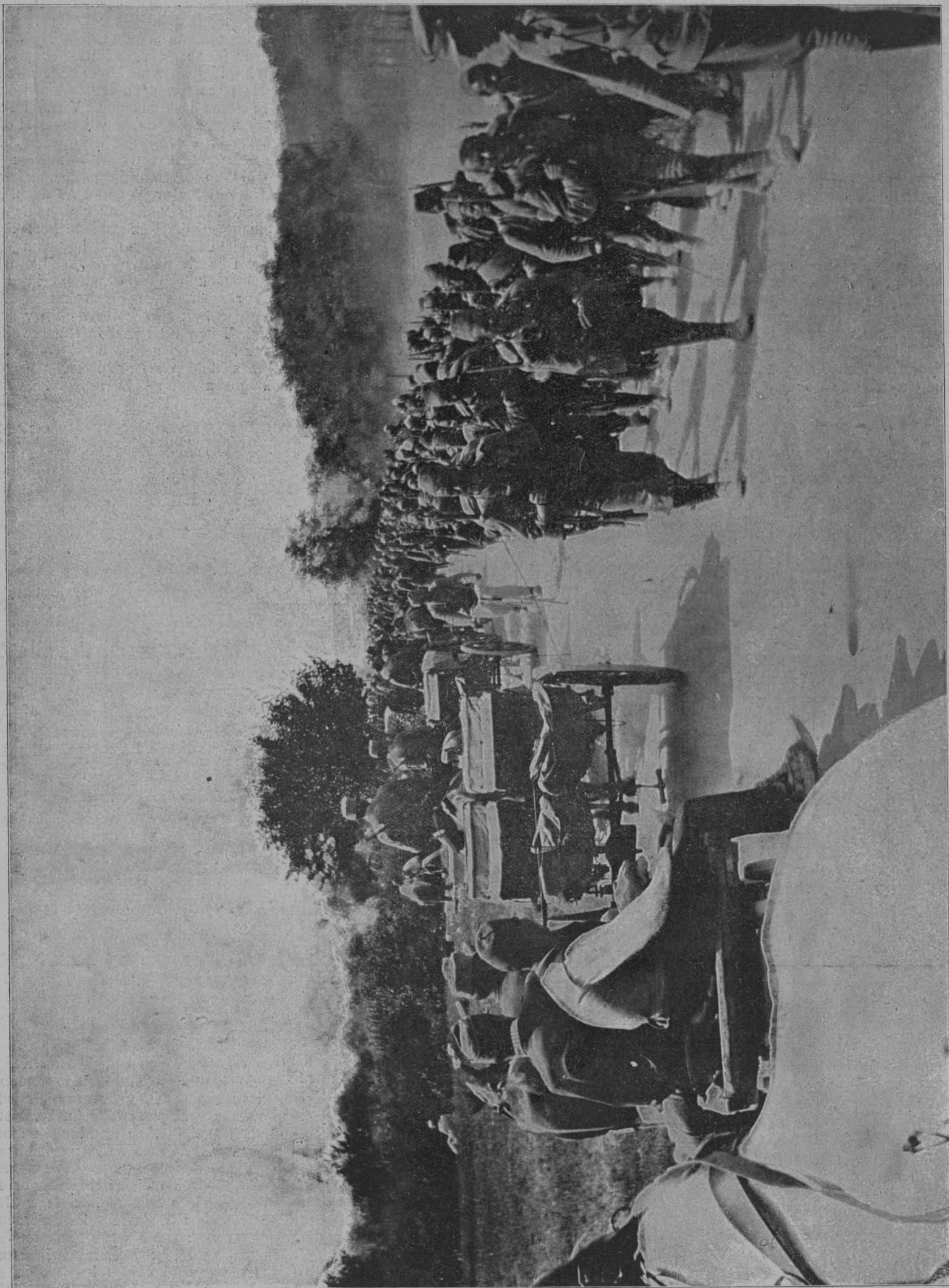
Jankins, stari hišni upravnik je bil mož beseda. Ko je stopila Mona okoli desetih v svojo sobo, je zagledala ob kaminu svoja psa. Sklonila se je k njima in ju božala. Živali sta bili del njenega prejšnjega življenja, zato sta bili dragi njenemu srcu. Po-

pogleda od tega čarobnega prizora. Ker jej je postalo hladno je šla končno k stopnicam, ki so vodile doli v dvorano. Prišedša mimo vitezov v železnih oklepih, ki so stali v dolbinah galerije, se je Mone mahoma polastil strah. Zazdelo se jej je, kakor da gledajo nanjo resnične, hude oči iz spuščeni naličnikov ter da sliši rožljanje orožja.

Pospešila je svoj korak. Šele v dvorani se je spomnila, da je v knjižnici tema, ker Jankins vsak večer zapre naoknice . . . A glej, kaj je bilo to? Žarek luči je prodrl skozi vrata. To ni bil svit zvezd ali lune nego navadna svetilka, ki jo je bržčas skrbni Jankins postavil tja, da bi jo mogel Geofrey uporabljati ko se vrne.

Odprla je tiho vrata in stopila s psoma v knjižnico. Naredila je par korakov, obrnila glavo na desno — in lahno kriknila. Oprijeti se je morala stolovega naslonila.

(Dalje prih.)

Za fronto na Krasu: (Na desni strani) Junaški Dalmatinci in Bosanci se vračajo iz bojev na počitek. — (Na levi strani) Tren vozi vojne potrebščine na fronto. Za fronto je napravilo vojno vodstvo mnogo lepih širokih cest, ki bodo po vojski prebivalstvu v veliko gospodarsko korist.

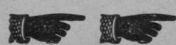
Dvestoletnica rojstva cesarice Marije Terezije.

Cesar Karel VI. in njegova lepa žena Elizabeta Brunšvižka sta vladala, ko je imela Avstrija (največ po zaslugi princa Evgena Savojskega, avstrijskega vrhovnega poveljnika, po rojstvu Francoza) največji obseg.

Toda cesar Karel VI. je imel pač več hčera, a nobenega sina. Edini sin mu je umrl l. 1716. Bati se je bilo torej za usodo države.

Takrat so (leta 1712) hrvaški stanovni, ne meneč se za Ogrce, sklenili priznati tisto nadvojvodinjo za svojo kraljico, ki bo vladala Notranji Avstriji in stolovala na Dunaju. Obenem so hoteli Hrvatje s tem dokazati svojo samostojnost nasproti Ogrski.

Cesar Karl VI. je rad potrdil ta sklep Hrvatov in je leta 1713. razglasil, da preide po njegovi smrti vladarska moč na najstarejšo hčer in njene potomce. Ta hči je bila nadvojvodinja Marija Terezija. L. 1720. šele so cesarjevo določbo priznali vsi drugi deželni stanovni posamič: avstrijski, češki, ogrski, belgijski in lombardijski. Cesarjeva potrjena izjava se je poslej imenovala

Vojno posojilo je najbolje naložen denar.

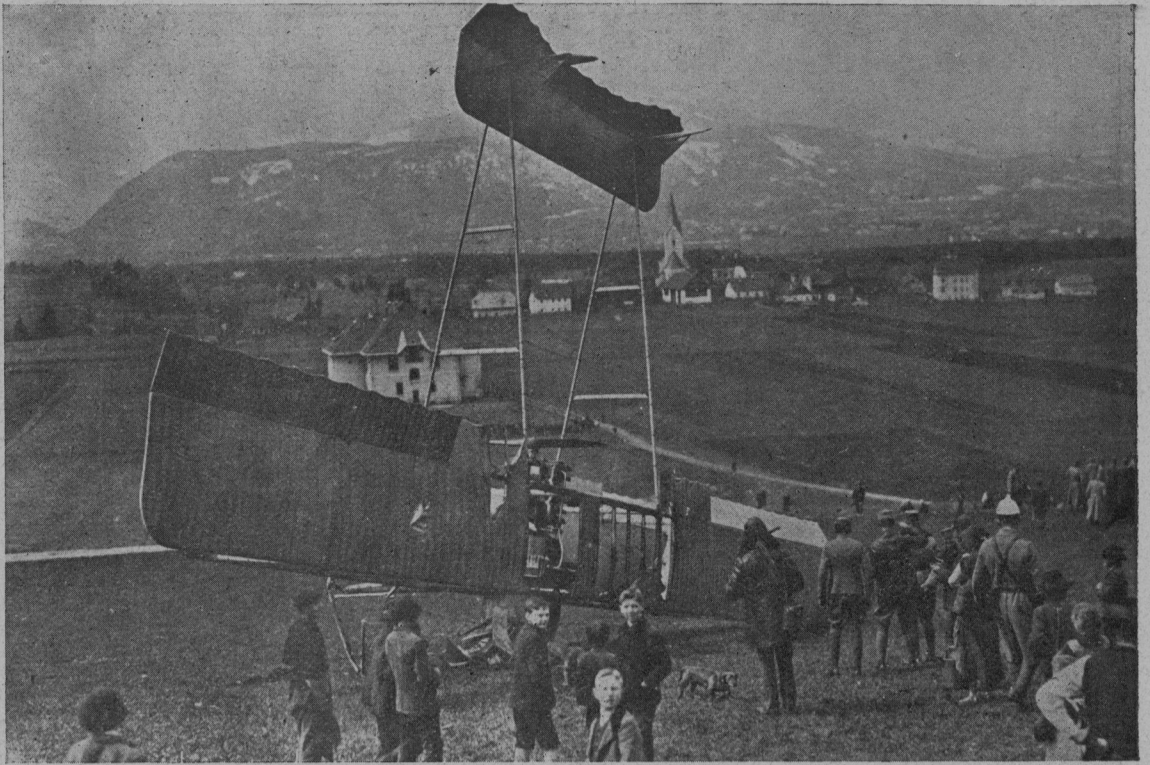

pragmatična sankcija, ki je državni zakon ter podlaga pravi realni zvezi vseh habsburških dežel ter nerazrušne zveze med Avstrijo in Ogrsko.

Pragmatično sankcijo so nato priznale Španija, Rusija in Prusija; ugovarjale pa so ji Anglija, Holandija, Bavarska, Saška in Francija. Kmalu pa so priznale sankcijo tudi Anglija, Holandija, Francija in Danska.

Marija Terezija, rojena 13. maja 1717. je bila po svoji materi lepo, krepko, veselo dekle, po očetu je podedovala energičnost, državniške sposobnosti in veliko ljubezen za glasbo. Kot prestolonaslednica mogočne države je imela seveda mnogo snubcev. Med prvimi je bil Friderik II. (Veliki). A bil je odbit. Zato se je Friderik II. kmalu maščeval.

Toda Marija Terezija je volila sama, po svojem srcu: ljubila je namreč Franca Stefana lotarinškega vojvodo, ki so ga vzgajili na dunajskem dvoru. Njen izvoljenec je bil cesarjev, torej tudi njen sorodnik, njen prijatelj iz mladostnih let, lep, velik, ljubezniv, dobrosrčen, mehak mladenič. Ženskam sploh je bil na Dunaju zaradi svojih vzorno finih francoskih manir silno všeč; njegova mati je bila Francozinja, zato so mu na Dunaju

S soške fronte: Laški aeroplan, ki ga je sestrelil naš letalec na Krasu.

Napredovanje naših vojakov iz strelskih jarkov proti sovražniku, da utrdijo ovire z novim materijalom.

rekli „lepi Francoz“, bodisi v šali, bodisi v nevolji.

Dne 12. februarja 1734. je bila v avguštinski cerkvi na Dunaju poroka. Mladi par je odpotoval najprej v Marijino Celje prosit blagoslova, ki ga je bila Marija odrekla tastu cesarju. Oba sta bila lepa, zdrava, zaljubljena: zatorej sta si s tastom in taščo vred silno želela — sinov.

Toda spočetka je usoda tudi njima nagajala. Dobila sta zaspored tri hčere. Ljudstvo je bilo nezadovoljno, zlasti ker se Franc Lotarinški niti kot soprog, niti kot vojskovodja proti Turkom ni odlikoval. Brigal se je bolj za lov, nego za Turke ter je poročal domov namesto o zmagah o svojem protinu in o svoji mrzlici.

Tudi se je pričelo godrnjanje proti pragmatični sankciji, ker, da bi kdaj res vladala ženska, marsikomu ni bilo všeč. Zlasti so škilili na Bavarsko, kjer je vladal knez volilnik Karel Albert, sin Ane, hčere cesarja Ferdinanda I., in soprog hčere cesarja Jožefa I. Ta Bavarec je trdil, da bo le on pravi naslednik Karla VI. Sicer pa bi

bil Karel Albert tudi zadovoljen, če bi vzel njegov sin mlajšo hčer Karla VI. in nato zasedel avstrijski prestol.

Cesar Karel VI. je dne 20. oktobra 1740 skoraj nenadoma umrl, še ne 60 let star. Zlasti ga je potrl belgrajski mir, s katerim je izgubil malone vse, kar si je tekom dolgih vojn priboril. Državne blagajne so bile prazne, armada slabo oborožena, vlada zastarelo birokratična, počasna in brez modernih idej ljudstvo nevoljno zaradi visokih davkov. Od vseh strani pa so vrhu tega prežali na našo državo še sovražniki, ki so ugibali, kako bi Avstrijo razdelili.

Tako žalosten je bil položaj, ko je 23letna cesarična Marija Terezija zasedla prestol svojih dedov.

Bavarcu Karlu Albertu so se takoj pridružili še saški volilnik in poljski kralj Avgust III. ter španski kralj. Vse pa je hujskala Francija!

(Konec prih.)

Poveljnik soške armade:

Če ne podpišemo tucat milijard zase, jih bomo morali tem več podpisati za sovražnike. Dne 11. maja 1917.

Borojevič, generalni polkovnik.

Z laškega bojišča: Naša postojanka ob Soči pod gorsko steno; Lahi so na nasprotni strani.

S tirolskega bojišča: Tirolec — vojaški gorski vodnik — dobiva navodila v pisarni, kod mora voditi patroljo.

Začetek ustavnega življenja.

Pred tremi leti je grof dr. Stürgkh poslal avstrijski državni zbor domov in začel vladati absolutistično. Ker se je k nesreči vnela julija 1914 še svetovna vojna, je dr. Stürgkh absolutizem stopnjeval do viška, ki ga je poznala Avstrija le še v temni Metternichovi dobi pred l. 1848. Ogrji so imeli svojega diktatorja grofa Tiszo, — toda Ogrji so imeli vendarle svoj parlament, kjer so poslanci lahko izrekli pritožbe, graje, želje in nasvete ljudstva. V Avstriji pa nismo imeli nobenega državnega zbora, nobenega deželnega zbora, noben državnih poslancev ni smel izpregovoriti besede in noben list ni smel zapisati resnice odkrito in od srca. Odpravljena so bila porotna ter nastavljena vojna sodišča, proglašeno je bilo izjemno vojno stanje, ki je grozilo z vislicami in smodnikom. Kaj vse si je dovoljevala Stürgkhova cenzura, vedo Avstrijci, a najboljše uredniki, Dunajski listi so bili glasila vlade in policije; svobodno jim je bilo kvečjemu denuncirati slovanske narode in slovanske poslance. A vendar so celo dunajski listi izhajali vsak dan pobeljeni. Toda kar je počel dr. Stürgkh s svojimi organi na deželi, po manjših mestih, tega se z dunajsko cenzuro niti primerjati ne da. Mnogo listov je bilo zatrtih in več urednikov zaprtih in obsojenih v ječo. Po manjših mestih so cenzori konfiscirali večkrat celo dobesedne prevode iz dunajskih, berlinskih ali tudi peštanskih listov. V Ljubljani n. pr. ni bilo dovoljeno prevajati niti iz graških in zagrebških ali praških listov. O tem bodo vedeli povedati po vojni tudi slovenski listi marsikaj neverjetnega in marsikaj bridko smešnega.

Toda nevolja nad Stürgkhovim drakoničnim despotstvom je končno tudi v Avstriji postala meso in kri; jeza, da je Avstrija v svoji duševni svobodi celo za Rusijo in za Kitajsko, ogorčenje da le Avstrijci nimamo parlamenta, dočim ga imajo prav povsod, končno je počilo na Dunaju. Dr. Friderik Adler, dunajski socialista, pisatelj in učenjak, fizik, je dr. Stürgkha ustrelil. Vse je obsojalo ta grdi umor, toda vse ga je razumelo: Stürgkh je žel, kar je sejal.

A takoj nato je odnehal neznosni pritisk; ventil se je odprl, zgoščeni tlak se ni dal več ustaviti ter je sikal na dan iz vseh odprtih. Dr. Koerber je takoj obljubil, da se otvori naš parlament, in ker je kmalu nato umrl cesar Franc Jožef, smo dobili mladega cesarja, ki je proglasil, da mu je prvo načelo, vladati ustavno. Cenzura je torej morala odnehati in dovoliti kritiko vlade. A ko je počila v Rusiji zmagoslavna revolucija ter proglasila svobodo, enakost in bratstvo po vzoru velike francoske revolucije za svoj cilj, se je zmajal v Avstriji tudi poslednji odpor proti parlamentu. „Demokracija, sodelovanje ljudstva pri vladanju!“ je odmevalo preko naših mej iz Rusije in preko morja iz Amerike. Rusi so imeli pred revolucijo svoj parlament odprt in ga imajo še danes. Pa da bi ga mi še dalje edini na vsem svetu ne imeli? Ne, te sramote vendarle nismo mogli več prenašati. Tako se je končno po več kot po

treh letih dne 30. maja sešel avstrijski državni zbor. Stürgkh je mrtev, Tisza je padel: novo ustavno življenje se nam obeta! Listi že smejo pisati o miru, razpravljati politična in sploh javna vprašanja, a poslanci smejo javno govoriti o željah in tožbah svojih narodov, saj je to dovolil cesar Karl, ki hoče biti modern, demokratičen vladar. Avstrijski Slovani so se v minoli vojni dobi marsičesa naučili; zato so se v parlamentu združile vse češke in vse jugoslovanske stranke. Spoznale so, kje so njih sobojevniki za narodno, kulturno, socialno in gospodarsko svobodo, kje pa njeni zatiralci. In zato so takoj v prvi seji na vsa usta povedali vladi svoje želje in cilje:

Poslanec Stanek je podal v imenu češkega kljuba izjavo, glasom katere je delegacija češkega naroda globoko prepričana, da je delna dualistična oblika v očitno škodo celokupnih interesov ustvarila vladajoče in tlačene narode in da je brez-pogojno potrebno, da se odpravi vsaka narodnostna predprava in da se zagotovi vsestranski razvoj vsakega naroda, v interesu države in dinastije, da se preustroji habsburško-lotarinška monarhija v zvezno državo svobodnih in enakopravnih narodnih držav.

Mi bomo na čelu svojega naroda stremili za družitevjo vseh plemen češko-slovanskega naroda v demokratični državi, pri čemer se ne more prezreti, da živi češko pleme skupno v mejah naše češke domovine.

Slovenski poslanec Korošec je nato podal v hrvaškem jeziku izjavo: Podpisani, v Jugoslovanskem klubu zbrani poslanci, izjavljajo, da zahtevajo na podlagi narodnostnega principa in hrvatskega državnega prava združenje vseh pokrajin monarhije, kjer žive Slovenci, Hrvati in Srbi, v samostojen od vsake tuje vlade prost, na demokratičnem temelju sloneč del države pod žezlom habsburško-lotarinške monarhije in naznanjajo, da bodo za uresničenje te zahteve po enotnosti naroda zastavili vse sile. S tem pridržkom se bodo podpisani udeležili dela pri Slovencih in Hrvatih.

Češki poslanec Kalina je izrekel nato simpatije za rusko revolucijo in za načela svobode, enakosti in bratstva vseh narodov, ki jih ruska revolucija zastopa.

Ukrajinski poslanec Petruszewicz je zastopal zahtevo po ustvaritvi državne

Kaverna — skrivališče pod zemljo — med bobnečim ognjem. Vojaki kurijo ogenj, da imajo svetlo in gorko.

S koroško-goriške meje: Naša postojanka v hribovju. Strehe koč so obtežene s kameni zaradi viharjev,

enote ukrajinskih pokrajin v okvirju celotne državne organizacije. Protestiral je proti prikloplitvi ukrajinskih pokrajin Cholmski deželi, Podlahije in Volinije na snujočo se kraljevino Poljsko ter pozdravljal stremljenje Ukrajincev v Rusiji po doseg državnne samoodločbe.

Nato je poslanec Pacher izjavil v imenu nemškega Nationalverbanda in krščanskih socialcev: Vsak poskus oživiljenja češkega državnega prava ter uresničenja državnopravnih stremljenj jugoslovanskih poslancev bo zadel ob odločen odpor avstrijskih Nemcev.

Načelnik Poljskega kljuba Lazarski je izjavil: Poljski kjub bo v danem trenutku označil svoje stališče napram poljskemu vprašanju.

Poljski poslanec Stapinski je konstatiral, da zastopajo Poljaki stališče, da naj se vse pokrajine, kjer žive Poljaki, združijo.

Ministrski predsednik Clam-Martinić je izjavil, da bo vlada označila v eni prvi sej, ki bo sledila prestolnemu govoru, svoje stališče napram vsebini teh izjav.

Ali dosežemo Slovani v Avstriji kar so poslanci Staněk, Korošec, Petruszewicz in Stapinski jasno povedali kot naš cilj? — Gotovo, če bomo ostali edini, vztrajni in neomajni. Vse odvisi le od nas. Uspeh nam jamči edinole delo po geslu Jurčičevega Tugomera:

„Trd bodi, neizprosen, mož jeklen,
Kadar braniti je časti in pravde naroda
svojega!“

Historični dnevi.

Dneva 30. in 31. maja t. l. sta za našo državo historična, nepozabna. Dne 30. maja so zedinjeni Čehi, združeni Jugoslovani, Malorusi, in Poljaki postavili pred sodbo naše države in vsega sveta avstro-ogrski narodnostni problem, ki vzlic besedam nestrpnih nemških rogoviležev ne izgine več iz parlamenta, dokler se ne uresniči po volji slovanskih narodov. Enakopravnost vseh narodov, Zedinjenje Čehov in Slovakov v vseh deželah, izprememba ustave, zedinjenje Slovencev, Hrvatov in Srbov v vsej naši državi pod žezlom Karla I. — to so zahteve vseh slovanskih src in duš. Zgodo-

vinski prizor je bil za nas, ko je Slovenec dr. Korošec v srbsko-hrvaškem jeziku podal zbornici izjavo, da smo in hočemo biti Slovenci, Hrvatje in Srbi neodvisen, samostojen del države Habsburžanov. Sami si hočemo biti gospodarji, sami in naši cesarji — brez tujcev to in onstran meje!

Dne 31. maja pa je cesar sprejel obe zbornici parlamenta ter ju nagovoril v družbi cesarice Cite z dolgim prestolnim govorom. Ta govor je dokument, da je dobila naša država vladarja, ki misli in čuti do pike ustavno ter demokratično.

Cesar je slovesno izjavil, da je njegova neomajna volja vsekdar izvrševati svoje vladarske pravice v resnično ustavnem duhu, nekršene spoštovati svoboščine in ohraniti državljonom sodelovanje pri vladanju. Blagor države je zasidran po cesarjevem prepričanju najbolje v nedotakljivih pravicah zrelega in svobodnega ljudstva. Parlament naj pomaga cesarju in vladi

ustvariti vse predpogoje, da so v okvirju enotnosti države damo prostora svobodnemu narodnemu in kulturnemu razvoju enakopravnih narodov. Cesar je svečano obljubil, da hoče biti državljonom vedno pošten, ljubezniv in vesten vladar v smislu ustavne ideje in v duhu prave demokracije. Vedno je naš cesar pripravljen skleniti pravičen mir, in njegova želja je, naj bi nadalnje življenje narodov ostalo brez srda in maščevalnosti ter brez vojn. Cesar je izrekel nado, da bodo Rusi vplivali na svoje zaveznike miroljubno, oni Rusi, ki so bili nekdanj zvezani z našo državo v starem prijateljstvu. Za sedaj pa ne opeša naša bojna volja in naš meč ne otopi! Nato je naštel cesar velike naloge, ki čakajo parlament, da se država organizira, znova uredi in okrepi, ter je rotil poslance, naj pri borbi za podrobnosti nikdar ne pozablajo trajnih smotrov celokupnosti.

Poslanci so priredili cesarju in cesarici tako velikanske in viharne ovacije, kakoršnih ni videla in slišala ceremonijska dvorana cesarskega dvora že mnogo desetletji. Saj pa se take besede in obljube iz ust avstro-ogrškega vladarja še niso slišale.

Enakopravnost narodov, svoboda, prava demokracija, narodni in kulturni razvoj: — evo, to so ideali našega cesarja, a — glej, že od nekdanj tudi vseh Slovanov, zato pa seveda tudi nas Slovencev! Cesarjevi cilji so naši cilji že od l. 1848 nadalje. Včasih so nas zato grajali, — med vojno za časa nesrečnega Stürgkha so nas zaradi teh ciljev celo preganjali — mladi naš cesar pa je dne 31. maja vsemu svetu slovesno proglasil, da je mož, ki te želje narodov pozna, spoštuje ter jih sprejema v svoj vladarski program.

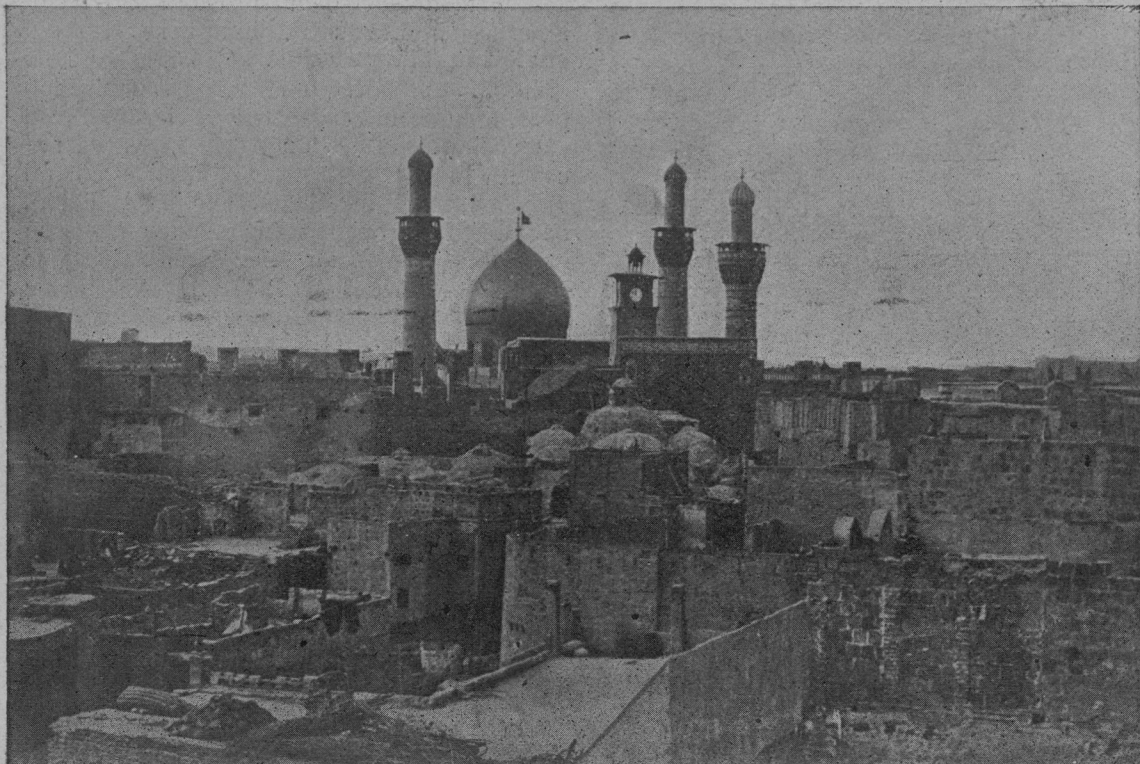
Tako nam je prinesel prekrasni cesarjev nagovor največje zadoščenje pred sodbo zgodovine in človeštva.

Naj živi cesar Karel! Naj mu podeli usoda moč in vztrajnost, da svoj program izvrši in svoje cilje doseže — sebi v večno slavo, vsem narodom v blagor in srečo!

Dne 2. do 4. t. m. sta bila cesar Karel in cesarica Cita v Ljubljani, Postojni in na soški fronti. Slike in poročilo o teh visokih obiskih priobčimo v eni prihodnjih števil.

Električni vrtalni stroj pri stavbi žične zračne proge v tirolskih Alpah.

Kerbeta, mesto nedaleč Bagdada na Evfratu, ki je Perzom posebno sveto. V ozadju mešita Alijeva, kjer je shranjen sveti perzijski meč.

Razne vesti.

Človekoljubna naredba. Izšla je cesarska naredba, ki določa, da se v gotovih slučajih nezakonske otroke v vojni padlih ali na vojnih posledicah umrlih vojakov prizna za zakonske. V takih slučajih dosežejo lahko nezakonske matere dovoljenje, da smejo nositi ime umrlega očeta svojih otrok. Žene in neveste, ki so bile zaročene s padlimi ali vsled vojne umrli vojniki, tudi lahko dobijo dovoljenje, da se smejo imenovati po zaročencu.

Bosi gimnazijci. Dijaki celovške gimnazije so prišli dne 21. maja prvič bosci v šolo. Profesorji so jim namreč nasvetovali, naj hodijo ob lepih poletnih dneh bosci, čevlje pa naj shranijo za deževno vreme in mraz.

Revizija interniranj in konfinacij. Cesar je odredil temeljito revizijo interniranj in konfinacij takzv. politično nezanesljivih oseb. Javlja se, da je bila sedaj dvignjena tudi konfinacija ravnatelja in bivšega župana Ljubljane Ivana Hribarja, ki se je nahajal v Abtenauu na Solnograškam, ter bivšega postojnskega župana Josipa Lavrenčiča, ki biva v Gradcu.

Odpust črnovojnikov rojenih leta 1865 in 1866. Na ukaz cesarjev se odpuste na dopust črnovojniki letnikov 1865 in 1866, izvzemši gažisti in oni, ki so prostovoljno vstopili v vojaško službo.

Letošnji pridelek krompirja in sena bo v celoti zapadel državi, ki bo uredila razdelitev. Tozadevna ureditev glede sena izide že v kratkem času.

Cene za fižol. Po vladni odredbi je za fižol letošnje letine določena najvišja cena 65 K, za lečo in za grah tudi 80 K za 100 kg.

Vojnih ujetnikov imajo centralne države do 1. februarja 1917: Nemčija 1,690.731 (17.474 častnikov); Avstro-Ogrska 1,092.055; (8294 častnikov); Turčija 23.903 (704 čast-

nikov); skupaj torej 2,874.272 vojnih ujetnikov, ki se dele po narodnosti takole: Rusi 1,080.696 (14.230 častnikov). Francozi 368.607 (6320 častnikov), Angleži 45.241 (1706 častnikov), Italijani 98.017 (2234 častnikov); Belgijci 42.437 (658), Rumuni 79.033 (1536), Srbi 154.638 (896), Črnogorci 5607 (31).

Vojvoda Putnik umrl. V Nici na Francoskem je umrl dne 15. maja bivši vrhovni poveljnik srbske vojske Putnik. Rojen je bil leta 1847. v Kragujevcu. Putnik je znan že iz Balkanskih vojn. Ko je izbruhnila sedanja svetovna vojna je bival v Avstriji, a mu niso zabranili povratka v Srbijo.

Veliki požari. V mestu Viškovu na Moravskem je zgorelo 55 hiš. — V mestu Györgyös na Ogrskem je zgorelo okoli 2000 hiš. Brez strehe je 18.000 ljudi. — Vas Kupčina ob kranjski meji na Hrvaškem je zgorela 18. maja. Nekemu posestniku je zgorelo nad 50 vagonov koroze in okoli 20 vagonov drugega žita.

Zvonove pobero. Izšla je naredba, ki določa prevzetje vseh zvonov iz medi (brona), ki merijo v premeru nad 25 cm.

Svet ruskih delavcev in vojakov je sklenil poslati vsem soc. dem. strankam poziv, da naj delujejo za pomiloščenje dr. Friderika Alderja „bojevnika za svobodo vseh narodov in za idejo svetovnega miru.“ — Kakor poročajo iz dunajskih soc. demo kratičnih krogov, je pomiloščenje dr. Adlerja že gotova stvar.

Draginja na Angleškem. Na Angleškem so se podražila za 98%, sladkor pa za 172%.

Na Japonskem so odkrili veliko zaroto, ki je nameravala odpraviti sedanjo dinastijo. Zaprli so več sto odličnih Japoncev.

Nemire so imeli zadnje tedne na Portugalskem in Španskem. Tudi v Mehiki imajo baje zopet nekakšno prekucijo.

Izgube francoske vojne mornarice. Francozi so izgubili dosedaj štiri vojne ladje,

tri oklopne križarke, dve pomožni križarki in devet torpedovk.

Podmorska vojska. „Neue Züricher Zeitung“ piše: Kljub poostreni podmorski vojski pripluje oziroma odpluje še vedno vsak teden na Angleškem 6000, na Francoskem 2000 in v Italiji 1000 ladij.

Grška se nadalje upira. „L'Information“ poroča iz Aten, da se Zaimis upira nadomestiti vodilne osebe grškega generalnega štaba s prijatelji entente, pač pa je poslal, kakor poroča „Matin“, 6 višjih častnikov v prognanstvo v Peloponez in je le princ Andrej preprečil, da ostali častniki niso demonstrirali. Ponesrečena Sarrajlova tridnevna ofenziva je utrdila Zaimisovo pozicijo.

Podpisujte šesto vojno posojilo!

Vročina je telesu izredno škodljiva, ker napravlja nastopno ohlajenje telo sprejemljivo za bolezni in bolečine. Na dolgih potih in pri naporu delu se pa to ne da vedno preprečiti in zato često nastanejo revmatične bolečine, trganje po udih itd. Priporočamo, da jih z masažo s Fellerjevim fluidom iz rastlinskih esenc z znamko „Elsafluid“ odpravite. Priporočajo jih mnogo zdravnikov. Vedno bi moral biti pri hiši. Predvojna cena: 12 steklenic franko velja le 6 kron edino pravi pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 280 (Hrvaško). Mnogo nad 100.000 zahvalnih pisem. (ff)

Kuverte s firmo, pisma, račune

izvršuje lično, itd. točno in ceno
tiskarna Drag. Hribarja v Ljubljani
Dunajska cesta št. 9.

Velezanimlivi roman

„Spijonova usoda“

stane broširan po knjigarnah
in v našem upravnistvu izvod
K 2.50, po pošti 20 vin. več;
za naročnike „Tedenskih Silk“
pa stane s poštnino samo 2 K.

„Spijonova usoda“ je naslov velezanimivemu detektivskemu romanu. Dejanje se vrši na Dunaju, na Primorskem, v Trstu, na Goriškem, na južnem Tirolskem, v Benetkah in v Turinu. Roman „Spijonova usoda“ kaže kakih splet se poslužuje vohunstvo, kako pretkani, a tudi predzrni in nevarni so vohuni.

Roman „Spijonova usoda“ je roman italijanskega oficirja, slna uglednega patricija v Benetkah, ki se je posvetil spijonaži v prid Italiji zoper Avstrijo.

Roman „Spijonova usoda“ je prav posebno zanimiv in pomemben za Slovence, ker se vrši deloma na slovenskih tleh in ker se tiče vohunstvo naše ožje domovine.

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite s ga, naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga pošljemo. S tem jim napravite veliko veselje, ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel. Naročite takoj!

Kmetska posojilnica

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog triindvajset milijonov. Popolnoma varno

4 1 0
4 0 0

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

6-umetn.-razglednic
 Po originalih M. Gaspari-ja
 Jesen - V krčmi
 Molitev - Butare
 Madona - Velika noč
 Založba - Umetniška
 propaganda - Ljubljana
 Cena serije 6-razglednic K 1.20

Ljubljana, Sodna ulica 5.

Zamaške
 nove in stare, kupi vsako množino trvdka
 Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

VINO belo in rudeče
 od 65 l naprej razpošilja po povzetju
A. OSET, pošta Guštanj,
 Koroško.

Razpošiljam tudi novo kisto vodo "Silva" vrelec za brizganc (Spritzer) in namizno ter zdravilno slatino.

Kupim vse vrste stare in nove zamaške od kisle vode in vse vrste sode za vino in sadjevec.

IVAN JAX in SIN
 Ljubljana, Dunajska cesta 17
 priporoča svojo bogato zalogo
 šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
 :: strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::

Brezplačen pouk v vezenju
 Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

Vsakovrstne tiskovine
 za občinske urade, odvetnike, notarje, gostilničarje, zasebnike itd.
 ima v zalogi

tiskarna DRAG. HRIBAR,
 Ljubljana,
 Dunajska cesta št. 9

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštino vred stane K 270.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštino vred K 245. Povzeteje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „Ria balzam“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih oces, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z janstvenim listom K 1.75, 3 lončki K 4.50, 6 lončkov K 7.50. Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem.
Kemeny, Kaschau (Kassa) I poštni predal 12/309 (Ogrsko).

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1904 s častno diplomo in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim boleznim, se dobi pri **Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.** Cene zmerne. Za pristnost se jamči.

Solnčne pege

kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginejo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja **A. Rix-a pasti pompadour.** Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K 1.-- velika škatlja K 3.30. Dr.-ja **A. Rix-a biserno mleko,** tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3.30.

Posiže diskretno dr. A. Rix. kosm. preparati, Dunaj IX. Lakerergasse 6,0

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir
 napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zra- stejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zado- stuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::
IVAN JAKOPIČ
 :: LJUBLJANA. ::

Modistka

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenjenim damam svojo zelo povečano zalogo damskih slamnikov in otroških čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Proč s tem!!

Prikrašanje noge postane nevidno. Vaša hoja postane elastična in lahko nosite vsak normalen čevelj.

Brošure brezplačno pošlje

Exstension Ges. m. b. H., Frankfurt am Main, Eschersheim Nr. 39.

„Morana“

je pripoznana kot najboljšo sredstvo proti ušivemu mrčesu, stenicam in drugi golazni. Izvrstno sredstvo je proti hrastam in vsaki drugi kožni bolezni. Cena liter 5 K.

Zaloga: **Skrinjar** Trst, Via Castaldi 4, I.

Zahtevajte slovenski cenik

Dostavitev takoj!

Naslov za pisma Ljubljana, sv. Petra nas. 7

Brez pomiselka so

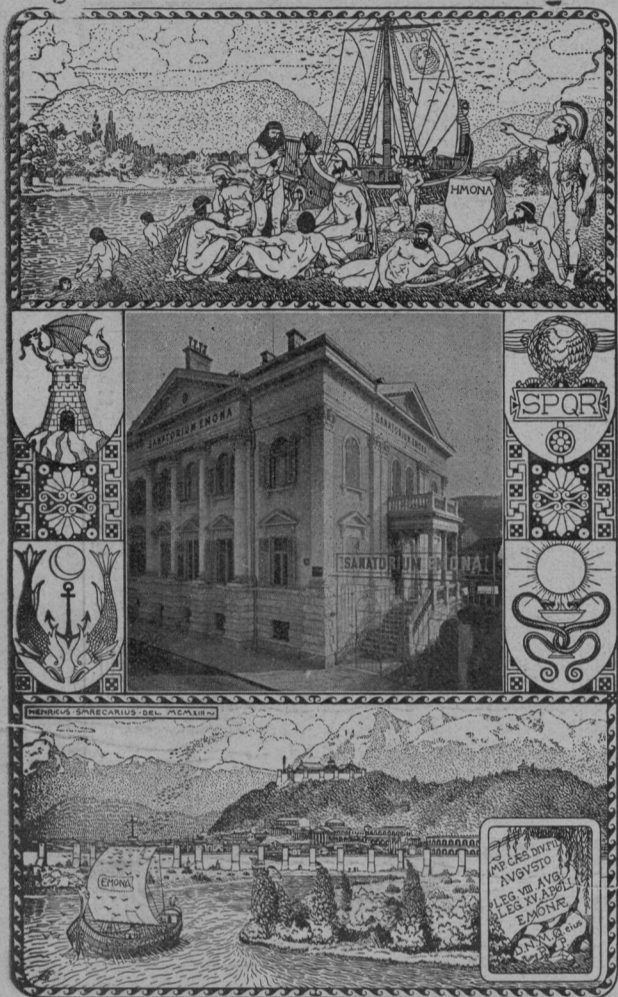
JOS. PETELINCA

šivalni stroji najlepša in času najprimernejša priložnostna darila.

Ti stroji znamke „Gritzner“ in „Afrana“ so najboljši sedajnosti, šivajo, vežejo, (stikajo), krpajo (mašijo) perilo in nogavice, ter imajo 10 letno garancijo krogliččen brezšumen tek ter biserni ubod. Vedno v zalogi priproste in luxus opreme, ter stroji vseh sistemov. Pouk brezplačen.

Čim preje kupiš ceneje kupiš - dobro le pri

JOS. PETELINCA
 LJUBLJANA, sv. Petra nasip 7 blizu frančiškanskega mostu, levo 3. hiša ob vodi.

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tčar)

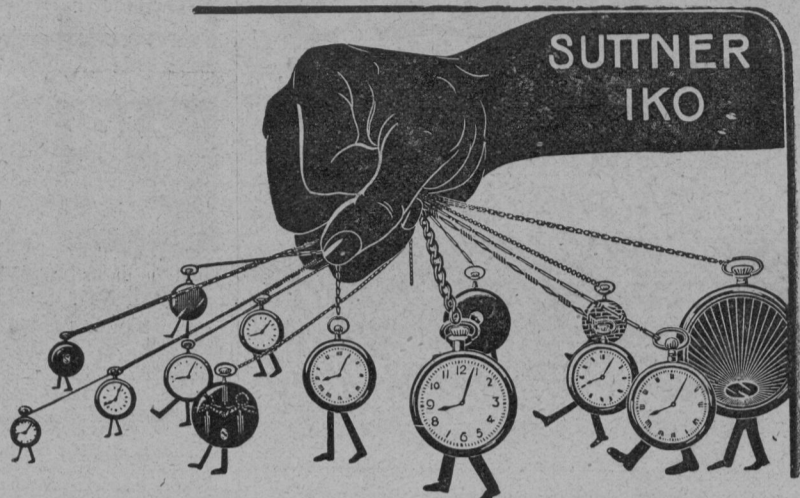
Špecialna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“

v deželnem gledališču

Krasna
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

≡ **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ≡

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštnine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Št. 99410 Kovinasta anker Roskopf ura K 12-40
št. 99449 Roskopf ura, grav. močna, 2 pokrova K 16-80
št. 99600 Radijska žepna ura ponoči sveteča K 16-20
št. 99865 Kovinasta verižica K 1-60
št. 99645 Uhani ameriški double zlato K 3-40
št. 99022 Srebr. rožni venec K 9-50

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Delniška glavnica 8,000.000 kron. STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2. Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“: za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I.nadstropje